

[Bernhard Baunsgaard.]

og det synes jeg er noget af det værste, der kunne ske.

Undervisningsministeren (*K. B. Andersen*): Jeg vil gerne give hr. Diderichsen det svar på spørgsmålet om fritidskommissionen, at jeg ikke har taget endelig stilling. Havde jeg det, havde jeg sagt det. Jeg synes, at netop et sådant emne egner sig bedst til at blive behandlet på den måde, at vi hører, hvordan man fra de forskellige partiers side tager imod det i dag — og der var jo flere, der var inde på denne tanke og støttede den, bl. a. hr. Bendix, så vidt jeg husker — men at vi også bør afvente og se, hvordan udvalgsarbejdet forløber, for at se, hvilket behov der vil være for en sådan kommission. Jeg vil nødig tage stilling til det i dette øjeblik. Når jeg ikke har gjort det, er det, fordi jeg ikke er færdig med mine overvejelser på det punkt; det må man have lov til ikke at være over for et eller andet problem.

Så sagde hr. Bernhard Baunsgaard, at nu skulle vi samle de forskellige oplysningsforbund under kommunalt initiativ. Jeg er, havde jeg nær sagt, så naiv — jeg kunne lige så godt sige så erfaren — på visse felter, at jeg virkelig tror, der er folk, der får uddannelsstilbud i kraft af f. eks. AOF — for nu at tage de kredse, AOF taler til — som de nok ellers ikke ville få; på samme måde kan man nævne Liberalt Oplysningsforbund og andre. Jeg er sikker på, at disse tilbud i kraft af mange ting når folk, som vi måske ellers ikke ville nå. Jeg siger igen: det er ikke for mange tilbud, vi har, og derfor tror jeg altså, vi skal være lidt forsigtige, før vi monopoliserer.

Jeg er enig i med hensyn til disse sammenstykkede uddannelser, at de skal ikke klinkes sammen til noget, der ikke holder; men med fare for at bevæge mig ud på tynd is, hvad jeg måske får meget lidt glæde af, vil jeg alligevel sige til hr. Bernhard Baunsgaard om frafaldsprocenterne f. eks. på universitetet, som skyldes mange

ting, det ved jeg godt, at de er, som de er, fordi gymnasiet er klinket sammen sådan, at det ikke opfylder det, man var berettiget til at vente. Der er altså et og andet, vi skal have afklaret, før vi straks stikker ud som replik over for noget nyt, der åbner op for nye grupper, at nu må I endelig kunne løbe hele løbet igennem, for ellers er det en misforståelse. Der er et og andet, vi skal have rettet ved de gamle, bestående former, hvis dette er kriteriet for noget nyt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Det må naturligvis være min fejl, når undervisningsministeren, den højtærede undervisningsminister, har fået den opfattelse, at jeg foreslog, vi skulle samle alle oplysningsforbund under kommunalt lederskab. Nej, det var disse forberedelseskursus og specialkurserne, vi skulle samle under kommunalt lederskab.

Og må jeg så have lov til, skønt det jo slet ikke vedrører emnet her i dag, lige at gøre den bemærkning, når man taler om de høje frafaldsprocenter ved universiteterne og de andre højere læreanstalter, at de skyldes jo bl. a., at vor statistik på dette område er rent forfærdende dårlig. Det er næsten umuligt at finde ud af, hvor mange 18-årige der er under uddannelse i Danmark, fordi vi bl. a. henregner gymnasiet under børneskolen. Jeg vil håbe, at den højtærede undervisningsminister får bragt orden i denne statistik. Og så vil jeg også sige, at en af grundene til, at så mange falder fra, diskuterede vi jo forleden dag: det er den mangel på mulighed for at behandle vore elever tilstrækkelig voksent, vi har haft i gymnasierne.

Undervisningsministeren (*K. B. Andersen*): Jeg vil gerne lige sige til hr. Bernhard Baunsgaard, der snublede i den højtærede, at ifølge forretningsordenen behøver man ikke mere at bruge det; det vil lette gangen.

Når frafaldet er så stort, er der for mig ikke tvivl om, at det hænger sammen også med